

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe unu 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 46.

Sâmbătă, 28 Februarie (12 Martie).

1887.

Mocsary și naționalitățile.

I.

Brașov, 27 Februarie.

Amu înregistrat cu viu interes și cu totă minuțiozitatea enunțările din urmă ale d-lui Ludovic Mocsary, făcute în dietă și afară de dietă, fiindcă aceste enunțări veneau dela un bărbat, care a știut să-și câștige stima și simpatiile noastre, apoi fiindcă în împrejurările de față și mai ales în vederea contra-manifestărilor, ce le-au cauzat în sinul conlocuitorilor noștri maghiari, acele enunțări aveau pentru noi o importanță deosebită.

D-l Mocsary însuși a caracterizat c'unu finu sentimentu buna impresiune, ce au trebuit să-o facă declarațiunile sale din dietă asupra tuturor Nemaghiarilor fără deosebire de partidă când a știut, în scrisoarea adresată alegătorilor săi din Halas la 20 Februarie a. c., că „fiarăna i-a cădutu bine a auzi cuvântul echității și alu dreptății diu gura unui Maghiar.”

Este în adevăr unu lucru cu totul neobișnuit d'a vedea pe unu deputat maghiar pledând pentru respectarea intereselor de cultură ale naționalităților nemaghiare atunci, când retocirea elementului dela putere a luat astfel de dimensiuni, ca, după cum constată Mocsary în memorata scrisoară, însuși șeful guvernului să nu scie vorbi despre aceste naționalități altfel, decât numai ca despre nice dușmani ai patriei!

Atitudinea curajoasă și demnă a d-lui Mocsary, în mijlocul celor mai pătimase desaprobari din partea conaționalilor săi, a trebuit prin urmare să ne placă și d-sa are dreptate decât deduce de aici, că noi Nemaghiarii, fără deosebire, dorim împăcarea cu națiunea maghiară, are dreptate când susține, că pretinsele nisuițe distrugătoare de stat și dușmane țerei, ce ni se impută mereu de către șovinistii dela putere, nu sunt decât chimere.

Repetăm, are foarte mare dreptate d-l Mocsary când afirmă și susține aceste față de despoticul ministru-președinte alu Ungariei, d-er, credem, merge prea departe în concluziunile sale decât, în urma desaprobarilor generale de o parte și a generalei manifestări de simpatie de altă parte, afirmă, că poporele nemaghiare, fără deosebire de partidă, ar fi gata a încheia pacea cu Unguria pe baza legii de naționalitate dela 1868, sub condițiunea ca această lege să fie respectată.

Mărturisim, că suntem conștii despre lealele intențiuni ale reprezentantului orașului Halas în cesiunea naționalităților, d-er ni se pare, că d-l deputat, în momentul, când reclamă pentru Maghiarime supremația în stat, face dependentă eventuala pace dintre egemonii Maghiari și poporele aservite de-o condițiune imposibilă.

Căci imposibilu este, după [păreră noastră, ca cei ce exercită supremația în stat, să respecte o lege, care, deși nu recunoște decât umbra unor drepturi, li se prezintă în eventuala ei aplicare și dezvoltare neimpedecată ca un pericol pentru supremația lor. Despre acesta s'a putut convinge fiecare în lungul intervalu de 19 ani, de când s'a adusă acea lege, și d-nul Mocsary însuși a trebuit să constate cu părere de rău, că până aci nu s'a executat nici măcar unu singur paragrafu din legea dela 1868.

Cine să ne dea d-er garanția, că legea de naționalitate se va respecta și se va executa în modu sincer și leal, decât cei ce exercită supremația în stat nu ni-o pot da?

Nu numai odată a accentuat d-l Mocsary că legea dela 1868 este o „lege fundamentală a statului”, a accentuat, că este o datorie impusă

de constituțiune celor dela guvern de-a păzi cu sântenie și de-a respecta această lege.

Dacă este așa, atunci ne permitem a întreba pe distinsul deputat alu orașului Halas, cum crede d-sa, că va fi admisibilu a face din datorie constituțională a guvernului obiectu de tranșacțiune la încheierea unei învoielii între poporele statului, a-o pune ca condițiune a unui pactu ulterior?

Cătră alegătorii români din Ungaria și Transilvania.*

Agitațiunile electorale pentru unu altu periodu parlamentar, care în viitoru va fi de cinci ani, s'au și început de către diversele partide politice, mai ales după ce în unele locuri chiar partida dela putere apucase a lua inițiativa.

Vă este cunoscutu, d-loru alegători, că celelalte partide politice sunt dedate din vechime, din alte perioade, a se organiza în modu foarte practic. Ele adevăd pre lângă aceea că au câte unu comitetu electoralu în câte unu centru și mai ales în capitala statului, își compun în fiecare comitat câte unu comitetu electoralu pentru acelu municipiu, și acesta compune și disciplinează câte unu subcomitetu seu clubu în fiecare cercu seu colegiu electoralu; în fine aceste cluburi denumesc din partea lor câte unu bărbat de încredere în fiecare comună, din care prevăd că voru ave seu că doresc să aibă alegători de partidă cutare.

Acastă specie de organizațiune este permisă de legea electorală și aplicată în fiecare periodu. Prete aceste partidele au și fonduri proprii de bani, spre a coperi spelele câte sunt specificate în lege ca permise.

Pentru ca partidele să fie asigurate după puțină de numărul alegătorilor, fie pentru dietă seu pentru alegeri municipale, ele îngrijesc la timp, ca să controleze listele electorale în totu cuprinsul țării și să nu sufere falsificări în dauna partidei.

Din partea subscrisului comitetu acesta este alu cincilea circularu, cu care ne adresăm dela 1884 încoco în afacerile electorale atâtu către cei 165 domni delegați și membrii ai conferinței electorale din 1, 2, 3 Iunie 1884, câtu și către toți alegătorii de naționalitate română, cari țin cu credință și devotamentu la individualitatea națională, la patria lor și la toate drepturile, fără care cuvântul libertate este și rămâne o vorbă deșertă.

Acele acte anteriore ale subscrisului comitetu au fost: Apelul din 6 Iunie 1884; epistola circulară din 3/15 Februarie 1885; alta din 5 Martie și cea din urmă dela 13 Iulie n 1886. Cele dânteu două s'au tipărit și separat, s'au reproduș și în zărele noastre politice; cele din urmă două s'au adus la cunoștința publică prin patru zăre.

Inscrierea în listele electorale, controlarea acestora în zilele când se expun pe la oficiile municipale, reclamarea bărbătescă, ținerea în evidență, coregerea numerelor falsificate înadinsu seu și din erore, plățirea la timp a contribuțiunii directe, — studiarea legii electorale art. XXXIII din 1874 și art. VI din 1875, în fine înaintarea de informațiuni către subscrisul comitetu, — toate acestea se cereau în interesul bine înțeles alu causei.

În circularul din 13 Iulie se observase limpede, că toate aceste dorințe chiar și implinite „nu pot să aibă nici unu folos practic, până când nu se vor pune în mișcare cluburile electorale ale partidei noastre întocmai cu zelul, pe care vedem că-lu dezvoltă în totu cuprinsul statului cluburile celorlalte partide.”

În conferința electorală din Iunie 1884 au fost reprezentate prin delegații lor 32 de cercuri electorale din 20 de comitate ale Ungariei proprii, și din 12 comitate și câteva orașe privilegiate (ca nicăiri) de ale Transilvaniei 52, prin urmare din ambele aceste țeri ale coronei s tului Ștefanu optzeci și patru (84) de colegii electorale.

*) Acestu apelu sosindu-ne abia eri târziu cu posta, o și după aparițiunea lui în foile din Sibiu, nu s'a putut publica până astăzi.

În epistola circulară din 5 Martie 1886 după motivarea necesității imperioase de a ține cu tărie la dreptul electoral și a studia bine legile respective se mai adaugă, că chiar și acolo, unde legea suferă pe alegătorii români a se apropia de urna electorală, îi impedecă mijlocele de corupțiune recunoscută și adevăd de atâtea ori chiar și în desbaterile dietei unguresc; seu decât nu îi impedecă, îi degradă la stare de unelte orbe, prin care se compromite dreptul și demnitatea omenescă, dându-se poporului o educațiune politică din cele mai periculoase, care mai curându seu mai târziu pôte să aibă urmări foarte triste pentru popor.

Din toate acele 84 de cercuri electorale, ceea ce a primitu subscrisul comitetu se reduce mai numai la seuse, precum de exemplu, că presiunea despotismului administrativ ar fi mai mare decâtu ori-când altădată, că spionii, de cari este plină țera, denunță chiar și convenirile familiilor conșangene; că se urmăresc persoanele cele mai onorabile sub diverse pretexte de nimic, prin urmare, că din cauze de aceste omenii desgustați și amăriți în sufletele lor nu mai simtă nici o plăcere de a se aduna și consulta nici chiar în casuri, în care permitu seu chiar ceru legile.

Comitetul nicădecum nu se pôte mulțumi cu seuse de aceste în afaceri electorale. Acolo este legea: să ne provocăm la ea față cu orice autoritate publică și între toate împregiurările. Se cere însă, ca ori-ce convenire, fiă și curată electorală, să fiă anunțată nesmintită la poliția locală cu 24 de ore mai nainte.

D-er va fi oprită adunarea chiar și cu violarea legii? Să ne supunem la voința despotismului, să pretindem însă în prezența a doi martori, ca măsura sa prohibitivă să o dea în scris, pentru-ca să ne putem legitima în fața alegătorilor.

Dealtmintrelea nu mai de multu, decât în una din ședințele camerei deputaților ținute în săptămâna trecută însuși d-l ministru-președinte a recunoscut în fața țării violările de lege și a promis, că va veni peste puțin cu unu proiectu de lege nouă, cu scopu de a înfrâna și pedepsi călcările și scandalele electorale.

Între împregiurările actuale nu se pôte prevedea încheierea periodului actualu și disolvarea corpurilor legislative și cu atâtu mai puținu terminul, care se va defige pentru nouele alegeri; acesta însă nu are să ne impedecă nimic la organizarea cluburilor și gruparea alegătorilor pentru ori-ce întemplant.

Ceea-ce se pôte sci de acuma este, că comitetul d-vostre e decisu a convoca la timpul seu nesmintitu o nouă conferință electorală întocmai după analogia celor două anteriore.

În alte perioade electorale s'a imputat comitetului electoralu din unele părți, că ar fi convocat prea târziu conferințele.

Nici unu comitetu electoralu din câte au funcționat într'unu periodu în altul nu avuse nici o cauză subiectivă de a trăgna terminul convocării conferințelor de alegători seu de reprezentanții lor. Împregiurări cu totul independente de voința comitetului au cauzat amânările; și între acelea lipsa totală de informațiuni din partea mai multor cluburi, seu venirea lor pre când ardea lumina la degetu, a fostu una din pedecile mai grele și nevinșe.

Cu câtu cluburile voru fi organizate mai curându, apoi informațiunile înaintate mai esactu la comitetu, cu atâtu mai curându va urma convocarea conferinței electorale conformu concluzelor luate de către subscrisul comitetu în două ședințe ale sale din 7 Iulie și 24 Decembrie 1886.

Ceea-ce se aduce prin acesta la cunoștința tuturor alegătorilor.

Sibiu, în 7 Martie n. 1887.

Comitetul centralu electoralu alu partidei naționale române.

Din afară.

Septenatulul s'a primitu de către parlamentul germanu la a doua cetire. Majoritatea a fostu convinsă, însă numai pentru că partidă centrului s'a abținut dela votare. Cinci membrii ai cen-

trului au votat pentru *proiectul de lege militară*, care fu primită cu 223 contra 48 voturi, 83 de deputați s'au abținut. Prin această lege se stabilește contingentul anual al armatei în timp de pace dela 1 Aprilie 1887 până la 31 Martie 1894 cu 468,409 oameni afară de voluntarii pe un an. Infanteria se împarte în 534 batalioane, cavaleria în 465 escadrone, artileria în 364 baterii, artileria pedestră în 31 baterii, pionierii în 19, trenul în 18 batalioane. Plusul cheltuielilor ordinare este de 23 milioane, a celorlora extraordinare de 24 milioane. Dela 1881 contingentul de pace al armatei germane a fost de 427,000 oameni; prin proiectul de lege primită acum se înmulțește der armata germană cu 41,409 oameni.

„Coresp. polit.“ primesce din Paris scirea, că *guvernul rusesc* s'a adresat puterilor cu cererea să-și valideze influința lor în Sofia, spre a împiedeca de a se comite cruzimi pe cât timp vor dura luptele dintre partidele bulgare pentru putere. Se pare că această scrisoare circulară s'a trimisă din Petersburg înainte de a se face execuțiile în Ruscicu. Se adaugă, că guvernul din Paris e gata a împlini cererea rusă și că agentul diplomatic al Franței din Sofia a și admoniat pe guvernul bulgar din motive de umanitate.

Se anunță din *București*, că este decisă ca *Regele și Regina* să plece la serbarea zilei nasterii Imperatorului german în 18 Martie s. n. Călătoria în împrejurările actuale ar fi considerată ca un semn, că cestiunile, ce neliniștesc Europa, au intrat într-o fază pacnică.

Un colaborator al lui „Figero“ a avut o întrevedere cu un diplomat ce se află în trecerea sa în Paris. Diplomatul s'a exprimat, că întreaga Europă nu cunoște politica lui Bismarck. Scopul lui Bismarck e să reînnoiască alianța celor trei împărați, care expiră la 21 Martie, der Țarul se opune cu hotărâre. Pentru a pute obține neutralitatea Franței, Bismarck a voit să sacrifice pe ocaziunea propozițiilor din Februarie chiar pe Austro-Ungaria. Chiar și revoltele bulgare sunt opera lui Bismarck, pentru ca să abată atențiunea Rusiei spre Balcani. Țarul, când a recunoscută această, s'a exprimat: „Je me moque des Bulgares“ (Nesocotescu pe Bulgari). De aceea diplomatul nu crede, că va fi un războiu austro-ungar, căci dacă Rusia intră în Bulgaria, aceasta se întâmplă numai la statul Germaniei și cu consimțământul Austro-Ungariei, care imediat ar intra în Serbia. El crede, că Rusia nu va intra în Bulgaria, câtă vreme Franța nu cade în cursa ce i-a întins-o Berlinul. Conflictul franco-german de mult ar fi izbucnit, dacă nu s'ar fi opus Țarul. Nică mărta împăratul Wilhelm n'ar schimba lucrurile, numai trebuie să se ferescă Franța de amabilitățile germane. Cea dintâi concesiune aparentă a lui Bismarck ar fi semnala războiului. — „Pester Lloyd“ nu crede, că poate încuviința Austro-Ungaria o intervențiune rusă în Bulgaria. Prin urmare Austro-Ungaria

neconsimțind, ăr Rusia vrându să intervină, războiul nu s'ar pute evita.

SCIRILE ȚILEI.

Din incidentul corespondinței din Sânmihailul de Câmpia, pe care o publicăm mai Țilele trecute și prin care ni-se descoperi arbitrara procedere a fisogăbirului din Ormenișiu în huiduirea Românilor din oficiile comunale și înlocuirea lor cu primari de Unguri, br. T. Gy. adresează lui „Ellenzék“ un răspuns, prin care își descarcă focul dela inimă asupra preotului român Alexandru Barbulescu, pe care îl înfățișează ca pe cauza tuturor răutăților. În Sânmihailul de Câmpia — Țice br. T. Gy. — locuesce un popor românesc solid, cinstit și muncitor, nică odată nu s'au ivit certuri și contraverse de naționalitate între popor și puținii domni proprietari români și maghiari, ci din contră, poporul manifestă deplină încredere față cu Maghiarii, vedându că acestia „apără“ și facă să „propășescă“ interesele comune și ale poporului. Br. T. Gy. se încercă a valida procederea fisogăbirului în cauza denumirii așa Țise „electorale“ a primarului maghiar din Sânmihailu, der e foarte secul la vorbă și lipsit de motive adevărate, ăr pe „papa“ Barbulescu îl sfătuesce, să nu și mai bată capul cu cetirea art. XXI din 1881 a legii comunale, ci să-și păzescă de afacerile sale bisericesci, despre cari Țice că se află în cea mai mare disordine. — ăr noi și Țicem preotului și toți Românilor de acolo să urmărescă pasu cu pasu uneltirile unguresci.

Institutul de bani „Hunedora“ din Deva a dăruit suma de 110 fl. pentru scopuri culturale române.

Din *Grațu* ni-se scrie, că d-lu *Iustin Colbasu de Ormenișiu*, fiul d-lui T. de Colbasu din Cutu, a fost promovat în 8 Martie n. c. la gradul de doctor în medicină. — Felicităm pe tinărul doctor!

Ni se relatează, că câți-va parochieni români, cari conduc afacerile bisericesci, șolare și fundamentale din Hermanu, ar fi împrumutat în anul trecut peste 200 fl. v. a. și acum în Ianuarie trecut alte vr'o 200 fl. v. a. în numele bisericii dela o societate de împrumut de acolo. După câtă suntem informați, biserica nu numai n'are nevoie de bani, der nică n'a știut nimenea de această afacere. Atragem atențiunea organelor noastre superioare bisericesci, să cerceteze că, dacă adevărate sunt cele ce ni se raportează, pentru cine s'au făcut aceste împrumuturi și cu a cui autorizațiune, căci se Țice că s'ar fi folosit sigilul bisericii pentru facerea împrumuturilor?

Înțelegem, ca un preot să facă neguțătoria, să cumpere și să vândă vite, bucate etc., dacă veniturile parochiei nu-i ajungu. Der nu înțelegem să strice țergul bietului țeranu, și încă parochianu alu său, umblându după el de dimineața până seara. Părintele *Crețaru* din *Bodă* ni-ar pute da explicațiun în această privință, căci mai mult oameni ni s'au plânsu de astfel de neajunsuri.

Lucrătorii din minele dela *Reșița*, cari se puseseră în grevă, au reluat lucrările.

Din *Boromea* se scrie cătră „Sieb. D. Tgblt.“, că lăcătușul de acolo *Iohann Essig*, care mai nainte lo-

cua în Brașov, cutieră comunele ca doctoru de minun și ca conjuratoru alu spiritelor. Acestu modernu Dulcamara, cu o traistă, ce conține burueni și tincturi, două-trei cărți sub brațu, ochelari în sarmă aurie și cu unu așa numit baston alu doctorului Sassafras, pășese cu gravitate din casă'n casă, vinde medicina sa de medicu șarlatanu cu 32 cr. și cere, decât șarlatania isbutesce, numai 50 până la 100 fl. ca onoraru pentru cura sa minunată. În Șaroșu promise în Țilele acestea mai multor locuitori, că în curându va cita pe iubii lor reșoși și va ține cu ei o întrebire, că cum e cealaltă lume. — Să se ferescă oamenii de acestu „medic alu minunilor.“

Distinsul medicu oculist, consiliarul de curte *Dr. Ferdinand cav. de Arlt*, profesor la universitatea din Viena, a murit. Arlt a scris mai multe opuri și și-a câștigat renume europen.

Din *Esseg* se raportează, că un număr alu foicei „Slavonische Presse“ a fost confiscat pentru unu articolu de fondu asupra ruperei tractărilor ungaro-croate.

Gazeta oficială din Strassburg publică măsurile luate de guvern contra societăților cu tendințe franceze, și în același timp ordonă disolvarea tuturor comitetelor centrale, ale societăților musicale din Alsația, precum și a societăților de gimnastică.

Bela Bellus, notarul comun al din Kis-Oroszi, comitatul Pestei, a defraudat bani oficiali în sumă de 660 fl. Se pare că nu va fi urmărit, deoarece soția sa a declarat că va restitui suma defraudată. Der faptul în sine rămân-va nepedepsit?

Tabla r. a schimbat în închisore pe viță sentința de marte pronunțată de tribunalul din Deva contra soției lui Petru Rusu, care și-a otrăvit pe fiul și fca vitreg.

După o nouă decisiune a tribunalului imperial, acela care ia cu sine chibrituri (cărănițe, aprinjore) din restaurațiune, la cerere se condamnă pentru furt.

La 2 Martie n. s'a comis în *M. Radna* unu omoru cu jafuire. Țeranca română, veduva *Saveta Hosan*, care trecea în genere de avută, a fost omorită în propria ei casă, ce o locuia singură, și jefuită. Câteva persoane suspecte au fost arestate și se Țice că s'a dat de urma tuturor făptuitorilor.

„*Legea Glătelor*“ din 1886 adnotată și urmată de instrucțiunile spre executarea ei cu o introducere, a apărut de sub tiparu în editura și tipografia *Alexi* din Brașov. Prețulu unu exemplaru 30 cr.

Serata capetei orășenesci. Duminecă în 13 Martie n. capela orășenescă va da în sala hotelului Nr. 1 unu concert și pe lângă alte novități se va executa și interesanta fantasia „*O nopte în pădure*“ de Schipek. Inceputul la 8 ore. Intrarea 30 cr.

Esecuțiunea din Ruscicu.

Esecuțiunea de Dumineca trecută a celor 9 conducători ai revoltei din Ruscicu a urmat astfel: În

FOILETONU.

Poesii populare,

culese de

Demetriu Moldovanu invetator în Sierbeni.

Câte pome sunt în via
Nice una nu-i dulce
Ca mândruța cea dintâi.
Câte pome-să într'o veră
Nice una nu-i amară
Ca mândra de-a doua oră.

Maica din tôte mă scote
Der din două nu mă pte
Din cātane și de marte.

Măi Dumitre dragu meu
Dragu m-a fost numele tēu,
De-ai trăi să fi alu meu
De-i muri să moru și eu.
Să ne'ngrope lâng'olaltă
Să se mire lumea tōtă,
C'a fost dragoste curată
D'unu ficior și de-o fată.

Totu așa Țice doru:
„De uritū mōre omu“,
Minte doru ca și-unu căne

De uritū nu mōre nime,
Că mōre că n'are Țile.
Omul de uritū nu mōre
Făr' se uscă pe picioare,
Ca erva de pe rădōre
Când o bate vntu și sōre,
Ca erva de pe ogorū
Când o bate vntu și norū.

Măi bade de dorul tēu
Mă topesc ca inu 'n tēu,
Bade de dragostea ta
Mă topesc ca cănepa.

Spune-mi bade când te duci,
Să-ți dau două mere dulci
Und'ei sedē să le mănă,
Să-ți aduci bade aminte
De acelea dulci cuvinte,
Cu care m'ai scos din minte.

Frunză verde schinteuță
Haida mândră hai drăguț,
La fantānă 'n grădinuță
Să-ți dau apă și gurită.
Apă pte că țiu da
Der gurită pte ba,
Că mă tem că mi-i mușca
Că țiu iute dragostea.

Uiuiu că iu mă chiamă

Iepurașiu-i bun de zamă
Iepurōica de friptură
Mândra de pupat în gură

Cine cătāni n'are
Pte fi frumos și tare
Că la inimă nu-l dōre,
Pe cum mă dōre pe mine
Că mă duc în țeri străine,
Unde nu cunosc pe nime.
Fără frunza și erva,
Alea-să maica și tāta.
Și luna și sōrele,
Și dragi căpriōrele.
Căpriōră soriōră!
Naltă-te'n două picioare
Rōde pōla codrului,
Să vedu țera Oltului
Ba să vedu o pāsērea
Și să scriu o cărticea
Să trimit la maica mea,
De mai are vr'un ficior
Pună-i capul sub picior,
Să nu ducă ca min' dorū.

Spune-mi bade dreptu alesu
Luami după culesu,
Spune-mi bade dreptu afară
Luami la primăveră,
Spune-mi bade poți nu poți
Cu vorbe să nu mă poți,

Spune-mi bade adevăratu
Luami după căratu;
— Atunci mândră te-oi lua,
Când mie mi-i numera,
Câte paie-să într'o clae
Și frunza de p'unu nucū,
Și penele de p'unu cucū,
Atuncia mândră te ducū.

Mă duc maică să mă necu
Că cărn'legile trecū,
— Dragu mamii nu te ducē
Că mai vinu doi pe la cruce.

Mândruță ca o cocōnă
Nu-ți da gura la cātānă,
Că cātānă-i ce banu
Duce doru cu anu.

Câte mândre am avutu
Nică una nu m-a plăcutu,
Da dēu care-o am amū
Mi-i dragă ca sufletu.

De când pōrtă ficiorii
Cisme negre ca domni
Nu se fact nică morcovii,
De când pōrtă fetele,
Cisme ca și dōmele
Nu se fact nică pomele.

